

באנו להיפרד ממך, אריה,

56 שנים היינו יחד - באהלי מעין שליד כפר בילו, בצריפי חומה ומגדל בימי ראשית קבוצתנו, במחנה על פסגת ההר שהפך לישוב פורח. 56 שנים ארוכות, גדושות תהפוכות ואירועים - שנות קושי ויצירה - חיים של חלוצים בדור של חלוצים, חולמים ובונים.

היית נוטר בכפר החורש בכיתה מגוייסת של מעין - יחד עם יוחנן פליישר אשר נפל שם על משמרתו - ראשון חללינו והחבר שאבד לנו.

עבדת עבודה מפרכת בסוריה בפרדסי רחובות - ולאחר מכן בפרדס שלנו - כאן ב"נזלה", היית אחראי על עקירת הפרדס החולה הזה. היית אחראי על המלחמה ביבלית - אחד האויבים הגדולים של אז.

זוכר אני אותך כעגלון - ולא אשכח מסע לילי איתך לשוק "תנובה" בחיפה, להוביל לשם ירקות ראשונים - תוצרת שלנו. ואתה אוהב פרדות וסוסיים.

לא נשכח את ימי הקדחת ואת מגפת הסיפוס הגדולה ועשרות חברים שוכבים בשני אולמות בבית החולים רמב"ם. המחלה ערערה את בריאותך והשכיבה אותך ימים ארוכים - ואתה גברת שוב ושוב ברצון עז לחיות ולבנות.

עבדת במספוא ובמדגה, ריכזת את ועדת העבודה וגויסת לפעילות בחבר הקבוצות.

עבדנו יחד - אתה כמרכז קניות ואני הגזבר. רכוז הקניות של אז לא הצטמצם בקניות - ומכונית לא עמדה לרשותך, כמקובל היום. ריכוז הקניות חייב השגת אשראי חיוני להבטיח מזון ואספקה למשק-החי - ומלאכת הגזברות - לא פחות מהתמצאות בסחורה.

עבדת יחד עם רעיה וייל שלנו במזכירות הסכנית כאשר לא יכולת עוד לחזור לעבודה בשדה, ולאחר סיום קורס לניהול חשבונות - התחלת קריירה ארוכה בהנהלת חשבונות.

56 שנים ארוכות של מעש.
הקמת משפחה וגידלת את ילדיך, את נדב ואת תרצה וזכית לראות
בהצלחתם - מקור גאווה וסיפוק.

מסכת חיידך היא מסכת של דור. נולדת בן למשפחה יהודית שחייתה מאות
בשנים בגרמניה - עד אשר נעקרה עם עליית הנאצים.

הלכת בעקבות אחיך יוחנן וזמן קצר לאח עלייתו עברת גם אתה, את
ההכשרה "אלסקרבה" - אותה "אלסקרבה" בו התגבש גרעין מעין-צבי
והצטרפת אליו ואלינו בשלהי 1936 לבנות חיים חדשים ועתיד חדש
לעם שלם.

היום אנו נפרדים ממך.
לעיתים כה קרובות דאגנו לחיידך ובכל פעם התגברת וחזרת אלינו -
וקשה להאמין כי הפעם זאת הפרידה האחרונה.

כה רצינו שתהנה מזירתך המחודשת ותשבע מעט נחת בבית נוח ומרווח
יותר - כפי שהגיע לך, ועליו חלמת - ודבר לא ניתן.
מי ייתן ונלמד שלא לאחר עוד - ולא נתיסר כי לא עשינו את הדרוש
בזמן.

לבנו עם שלומית רעייתך, עם תרצה ונדב הנכדים, ועם יוחנן אחיך
וכל משפחותיהם.
לבך נפגע בהיותך עוד ילד - ועתה הכניעה אותך המחלה - והוא הפסיק
לפעום.

תנוח בשלום על משכבך.

לשולמית לתרצה ונדב

ולכל בני המשפחה

איתכם באבלכם

על מות אריה ז"ל

בית מעין צבי

עקיבא לוינסקי

דברים ליד הקבר

כ"א בתשרי תשנ"ג

18.10.92